

Expedient: 387/24**Expedient de gestió:** 2023RCAL...**Número de registre:** 2022/...**Recurrent:** P SLU**Presentador:** PJMV**Tribut:** Impost sobre activitats econòmiques**Data de presentació del recurs:** 12/11/2022

El Consell Tributari, reunit en sessió de 9 de juliol de 2025, coneixent del recurs presentat per P SLU, ha estudiat la proposta elaborada pel ponent designat a aquest efecte, adoptant el següent acord:

ANTECEDENTS DE FET

1.- A la data referenciada a l'encapçalament, l'interessat interposa recurs d'alçada contra els actes que es detallen a continuació:

Acte impugnat / Rebut	Detall: Concepte	Identificador / Adreça Objecte
Resolució de gerent	IMPOST ACTIVITATS ECONÒMIQUES	...

2.- El Sr. PJMV, en nom i representació de la societat P SLU, interposa recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona mitjançant la qual es reconeix la bonificació del 50% de la quota de l'impost sobre activitats econòmiques (d'ara endavant, IAE) corresponent a l'exercici 2022.

Succintament, al·lega que no s'ha tingut en compte el local situat al carrer ..., a l'hora d'aplicar la bonificació en qüestió, i considera que aquesta hauria de ser també aplicable a aquest local.

Per tant, sol·licita que s'estengui la bonificació del 50% de la quota de l'IAE al local situat al carrer

3.- De la documentació incorporada a l'expedient, els antecedents del mateix i l'informe de l'Institut Municipal d'Hisenda es desprèn la relació de fets següent:

- En data 31 de maig del 2022, mitjançant les instàncies amb núm. de registre **2022/...** i **2022/...**, la interessada sol·licita la bonificació de la quota de l'IAE per creació d'ocupació establerta a l'apartat sisè de l'article 7 de l'Ordenança fiscal de l'IAE per a l'exercici 2022.

El benefici fiscal es va sol·licitar per a les activitats exercides en les adreces següents:

- a. ...
- b. ...
- c. ...
- d. ...
- e. ...
- f. ...

- En data 2 de juny de 2022, a través de la instància amb núm. d'entrada **2022/...**, la interessada reitera la sol·licitud esmentada al punt anterior.

- En data 10 d'agost del 2022 s'emet la proposta de resolució de la sol·licitud de bonificació efectuada per la interessada.

- En data 19 d'agost de 2022 es notifica a la interessada la proposta de resolució desestimària de la seva sol·licitud.

El Consell Tributari observa que la sol·licitud de la bonificació sí que incloïa les activitats exercides pel recurrent al carrer ... i a ... i, tanmateix, la proposta de desestimació de la bonificació notificada no va incloure les activitats exercides en aquestes direccions.

- En data 2 de setembre de 2022, mitjançant les instàncies amb núm. d'entrada **2022/...** i **2022/...**, la interessada realitza al·legacions a la proposta de resolució notificada.

Consell Tributari

De l'examen d'aquestes instàncies es col·legeix que el recurrent manifesta la seva oposició respecte a totes les activitats incloses en la seva sol·licitud de bonificació i, per tant, la seva disconformitat s'estén tant a la denegació de la bonificació de les activitats que estan incloses en la seva sol·licitud i recollides en la proposta, com a la bonificació sol·licitada per a l'activitat realitzada al carrer ... i en ..., que no van ser incloses en aquesta proposta.

- En data 2 de novembre de 2022 el gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona dicta resolució estimatòria de la sol·licitud de bonificació instada per la interessada per a les activitats exercides a les adreces següents:

- a. ...
- b. ...
- c. ...
- d. ...

La resolució, finalment, no conté cap pronunciament respecte a la sol·licitud de bonificació formulada per l'activitat exercida al carrer ... ni a

- En data 11 de novembre de 2022 es notifica a l'interessat la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

- En data 11 de desembre del 2022, mitjançant la instància amb núm. de registre **2022/...**, la interessada interposa un recurs d'alçada contra la resolució del gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.

S'observa que el recurs que presenta el contribuent se circumscriu únicament a l'activitat exercida a ... i res no oposa respecte a la manca de resolució de la seva sol·licitud de bonificació de l'activitat exercida a

- Els serveis tècnics del Consell Tributari han comprovat que al carrer ... i ..., la recurrent va iniciar la seva activitat, respectivament, en dates 28.04.2022 i 07.04.2022.

No consta baixa de cap d'aquestes activitats i s'han girat les corresponents liquidacions de l'IAE de l'exercici 2022, que consten pagades en via executiva.

4.- L'Institut Municipal d'Hisenda proposa la desestimació del recurs.

FONAMENTS DE DRET

Primer.- D'acord amb l'article 46.1 de la Llei 1/2006, de 13 de març, per la qual s'aprova el règim especial del municipi de Barcelona, en concordança amb l'article 14.2.c) del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, contra els actes de l'administració municipal d'aplicació dels tributs es podrà interposar, en el termini d'un mes, el recurs d'alçada amb efectes de reposició.

Per això es considera que el recurs d'alçada s'ha interposat en termini i correspon la seva admissió.

Segon.- La desestimació del recurs que proposa l'IMH es fonamenta en que resulta intrascendent que la resolució dictada inclogui la bonificació sol·licitada per l'activitat exercida en ... perquè, d'acord amb l'import net de xifra de negocis del recurrent en l'exercici 2022, ja li ha estat reconeguda la bonificació de l'IAE per l'import màxim possible i, en conseqüència, considera que aquesta bonificació no pot anar més enllà de la quantitat de 3.021,45€, que constitueix el seu límit màxim.

Així les coses, el Consell Tributari ha d'analitzar dues qüestions: la primera, l'abast de la limitació quantitativa de la bonificació establerta a l'art. 7.6 de l'Ordenança fiscal de l'IAE de l'exercici 2022 i la segona, els efectes que en aquest cas es deriven de la falta de tramitació i resolució íntegra de la sol·licitud de bonificació presentada pel recurrent, considerant, a més, que el recurs aquí analitzat només planteja oposició respecte a una de les sol·licituds de bonificació que no van ser recollides en la resolució recorreguda.

Tercer.- L'art. 7.6 de l'OF abans esmentada va establir per a l'exercici 2022 el règim jurídic següent de la bonificació sol·licitada:

“6. Gaudiran d'una bonificació de la quota els subjectes passius que tributin per quota municipal i que hagin incrementat la mitjana de la seva plantilla de treballadors amb contracte indefinit durant el període impositiu immediat anterior a aquell en el qual es sol·licita la

bonificació, en relació amb el període anterior a aquell. La bonificació s'aplicarà únicament en l'exercici en el qual es sol·liciti.

La bonificació de la quota dependrà de l'increment de la mitjana de la plantilla amb contracte indefinit segons la següent taula:

Percentatge de bonificació d'ela quota	Increment de la mitjana de la plantilla amb contracte indefinit
20%	10%
30%	15%
40%	20%
50%	25%

En cap cas, sobre la quota total de l'Ajuntament, la quantitat bonificada podrà superar els imports següents:

Import net de la xifra de negoci	Límit de la bonificació
1 milió a 5 milions:	1.219,29 €
5 milions a 10 milions:	1.876,30 €
10 milions a 50 milions:	2.715,78 €
50 milions a 100 milions:	3.021,45 €
més de 100 milions:	13.571,49 €
Sense xifra de negoci:	978,01 €

En l'aplicació de la bonificació s'observaran les regles següents:

(...)

3r. El nombre de contractes que cal considerar per determinar l'increment serà el nombre total de contractes indefinits existents en el conjunt d'activitats desenvolupades a Barcelona.

La bonificació s'aplicarà a totes les activitats desenvolupades pel subjecte passiu a Barcelona que tributin per quota municipal i l'import màxim de bonificació es determinarà en relació a cadascuna d'aquestes quotes.

5è. La sol·licitud de bonificació s'haurà de presentar fins el 31 de maig de l'exercici per al qual es demana la bonificació.

6è En la sol·licitud de bonificació s'identificarà el subjecte passiu i es relacionaran totes les activitats amb indicació de l'adreça i epígraf de tributació respecte de les quals es demana el benefici fiscal.

(...)

7è. La bonificació s'atorgarà amb caràcter provisional al moment de presentar la sol·licitud i restarà condicionada al resultat de les comprovacions que pugui realitzar l'Ajuntament.

8è. La bonificació tindrà efectes únicament en l'exercici per al qual es sol·licita.”

Pel que fa a la quantificació de la bonificació, el primer límit que assenyala la norma és el relatiu al percentatge de bonificació aplicable respecte de la quota tributària de l'IAE. Aquest percentatge s'estableix en funció de l'increment de plantilla per contractes indefinits a Barcelona. En el cas aquí analitzat el percentatge de bonificació reconegut és del 50% de la quota tributària de l'IAE corresponent a l'exercici 2022, si bé, la norma introdueix una segona limitació en funció de la xifra de negocis del contribuent, de manera que, segons aquesta xifra, la bonificació respecte a "*...la quota total de l'Ajuntament*" no pot superar una certa quantitat que tipifica l'ordenança. A la resolució recorreguda la quantitat fixada com a límit es va establir en 3.021,45 € en ser per a l'exercici 2022 l'import net de la xifra de negocis de l'entitat recurrent de 91.592.590 €.

A l'hora d'analitzar el límit màxim de bonificació es planteja un dubte interpretatiu respecte a què cal entendre per "*quota total de l'Ajuntament*" doncs aquesta expressió es pot interpretar de dues maneres diferents. La primera inclouria en aquesta expressió totes les quotes municipals de l'IAE meritades per cadascuna de les activitats exercides al municipi i sobre la quantitat totalitzada operaria el límit que fixa l'ordenança; o, per contra, que aquest límit únicament refereix la part de la quota de l'IAE que correspon al municipi per cadascun dels IAE meritats. En definitiva, aquestes dues interpretacions difereixen principalment en si el límit és global o acumulatiu i, per tant, s'aplica a totes les activitats en conjunt o, si és individual i, per tant, cada activitat té el seu propi límit.

La primera interpretació condueix al fet que només es poden bonificar les activitats que estan compreses dins del límit global fixat; és a dir, hi ha un límit total i totes les activitats juntes s'han d'ajustar a aquest límit. La segona interpretació permet que cada activitat pugui ser bonificada individualment amb el límit màxim. En aquest sentit, l'ordenança fiscal és clara quan estableix el paràgraf 6 "in fine" de l'article citat que: ***“La bonificació s’aplicarà a totes les activitats desenvolupades pel subjecte passiu a Barcelona que tributin per quota municipal, i l’import màxim de la bonificació es determinarà en relació amb cadascuna d’aquestes quotes.”***

El Consell Tributari entén que l'ordenança fiscal quan refereix l'expressió *“quota total de l'Ajuntament”* està assenyalant que, a l'efecte d'establir el límit de la quantitat bonificada, la quota a considerar és, exclòs el recàrrec de l'IAE que correspon a l'Entitat Metropolitana, la denominada quota mínima d'Hisenda (que inclou la quota tarifa més l'increment que correspon a l'element superfície) un cop ha estat convenientment ponderada, és a dir, multiplicada pel coeficient de facturació i pel coeficient municipal de situació. El resultat d'aquesta operació conforma la quota total que correspon a l'Ajuntament a cadascuna de les liquidacions d'IAE que es giren.

En conseqüència, el límit de 3.021,45 € actua en relació a cadascuna de les quotes reportades per cadascun dels IAE exigibles al contribuent i, en conseqüència, sí que resulta necessari tramitar la bonificació de totes i cadascuna de les activitats que va sol·licitar el recurrent i que, amb evident error, d'acord amb la proposta desestimària inicialment formulada i la sol·licitud presentada, no totes elles van ser tramitades ni contemplades en la resolució estimatòria dictada.

Quart.- El recurrent té dret a la resolució íntegra de les peticions i l'Administració té l'obligació de resoldre-les. En aquest cas, la sol·licitud de bonificació que va presentar el contribuent sí que incloïa les activitats exercides al carrer ... i a ... i, tanmateix, la proposta de desestimació inicialment formulada va oblidar incloure-les. Tot i que el contribuent ho va explicitar a l'escrit d'al·legacions que va presentar contra la proposta de desestimació, l'error no va ser esmenat, de manera que, en dictar-se la resolució estimatòria, van quedar excloses les activitats esmentades de la decisió adoptada.

La conseqüència és que en relació a les activitats exercides en les direccions abans assenyalades l'Administració no ha resolt expressament la sol·licitud de bonificació presentada. Això ens

porta a entendre que, pel temps transcorregut des de la presentació de la sol·licitud, ens trobaríem davant una desestimació tàcita d'aquestes peticions, la qual cosa no exonera a l'Administració de la seva obligació de resoldre i, paradoxalment, d'acord amb el sentit estimatori de la resolució finalment adoptada, produeix un resultat contradictori i, per tant, absurd. Efectivament, tenint aquesta bonificació com a eix central de la seva decisió la plantilla total de l'empresa amb contracte indefinit a Barcelona (art. 7.6.3r de l'OF de l'IAE), només s'ha reconegut la bonificació de l'IAE respecte a l'activitat exercida en uns centres de treball i desestimat, tàcitament, respecte a uns altres que també es trobaven inclosos a la sol·licitud del benefici fiscal presentada.

Aquest recurs només planteja oposició respecte a una de les activitats que no van ser contemplades a la resolució, és a dir, respecte de l'activitat exercida a ... i, sobre això, el recurs ha de ser estimat per les raons explicitades en l'anterior fonament jurídic.

Respecte a la sol·licitud de bonificació presentada per l'activitat exercida a ... encara que el present recurs no planteja res sobre aquest tema, el Consell Tributari considera que existint per part de l'Administració l'obligació de resoldre expressament la petició formulada i, atès que en via de recurs s'han de resoldre totes les qüestions que es dedueixin de l'expedient (art. 223.4 LGT), ha de prevaler el sentit de tal obligació i, en conseqüència, s'ha de dictar la resolució corresponent.

El principi de bona administració projectat en nombrosos pronunciaments jurisprudencials, entre altres, el contingut en la Sentència del TS de data 01.03.2024 (ECLI:ES:TS:2024:955), imposa a l'Administració el deure d'actuar diligentment per a evitar possibles disfuncions derivades de la seva actuació, o aquelles que donin lloc a resultats arbitraris, sense que sigui suficient sobre aquest tema la mera observança estricta de procediments i tràmits. Tal principi reclama, més enllà d'aquest compliment estricte del procediment, la plena efectivitat dels drets reconeguts legal i constitucionalment, i determina que l'Administració Tributària hagi d'observar un deure de cura i la deguda diligència per a garantir ”... *la necesaria protección jurídica de los ciudadanos, impidiendo situaciones absurdas, que generen enriquecimiento injusto o, también, que supongan una tardanza innecesaria e indebida en el reconocimiento de los derechos que se aducen*”.

En aquest mateix sentit, en un cas on l'Administració també havia actuat de manera discordant i contradictòria, resulta clarificadora la Sentència del TS, de data 09.12.2024 (ECLI:ES:TS:2024:6021), en pronunciar-se en els termes següents (el que es destaca en negreta és nostre):

*“Es manifiesto, por tanto, **que la Administración ha actuado de manera discordante y contradictoria** y, por ende, contraria a las más elementales exigencias de la seguridad jurídica y el principio de igualdad, contrariando principio de buena administración, y ello no solo respecto al mismo recurrente en situaciones análogas, sino también respecto a otros recurrentes en situaciones semejantes. A la Administración, y, claro está, a los órganos económico-administrativos conformadores de aquella, les es exigible una conducta lo suficientemente diligente como para evitar posibles disfunciones derivada de su actuación, por así exigirlo el principio de buena administración que no se detiene en la mera observancia estricta de procedimiento y trámites, sino que, más allá, reclama la plena efectividad de garantías y derechos reconocidos legal y constitucionalmente al contribuyente. Del derecho a una buena Administración pública derivan una serie de derechos de los ciudadanos con plasmación efectiva, no es una mera fórmula vacía de contenido, sino que se impone a las Administraciones públicas de suerte que a dichos derechos sigue un correlativo elenco de deberes a estas exigibles, entre los que se encuentran, desde luego, el derecho a la tutela administrativa efectiva y, **en lo que ahora interesa sobre todo, a una resolución administrativa que resulte coherente con el propio comportamiento y criterio de la Administración en casos que resultan no ya análogos sino aparentemente idénticos**”.*

Així doncs, ja s'ha assenyalat que l'eix central d'aquesta bonificació gravita sobre l'increment total de la plantilla amb contractes indefinits per les activitats desenvolupades per l'empresa a Barcelona i, per tant, l'Administració en dictar la seva resolució estimatòria ha hagut de considerar la plantilla total de l'empresa a Barcelona amb aquesta tipologia de contractes, això és, la plantilla de tots els seus centres de treball en el nostre municipi, la qual cosa, necessàriament, també inclou aquestes direccions d'activitat, encara que a les mateixes no s'hagi estès la resolució. Sent això així, sense perjudici dels procediments de comprovació que competeixen a la inspecció tributària, per a no incórrer en dilacions innecessàries i reconduir al més aviat possible l'anòmla situació creada per la falta de tal pronunciament, ha d'estimar-se la sol·licitud de bonificació de l'activitat exercida a ..., atès que la retroacció del procediment

perquè es dicti la resolució pertinent respecte a aquesta sol·licitud de bonificació no hauria de diferir de la resolució estimatòria ja adoptada en relació a la resta de centres de treball.

Per això, i en disconformitat amb la proposta de l'Institut Municipal d'Hisenda,

ES PROPOSA

ESTIMAR el recurs d'alçada interposat i RECONÈIXER la bonificació del 50% de la quota de l'IAE en els termes i amb els límits assenyalats en els fonaments jurídics tercer i quart respecte als centres de treball referits i, en conseqüència, RETORNAR les quantitats ingressades indegudament amb els interessos de demora corresponents.